

1. Gyar - ló tes - tünk por - rá lé - sen,
A ha - lál vár kit - kit ké - sen,

Mi - vel por - ból vé - te - tett.
Mert ha - lál - ra szü - le - tett.

A ben - nünk le - vő bú - nért

Ez - zel fi - zet - jük a bért:

Min - den nap, sőt min - den ó - ra

Em - lé - kez - tet ko - por - só - ra.

2. Sírva jöttünk e világra. / Sírás közt költözünk el.
De ha jutunk boldogságra, / Semmit se veszítettünk el.
Bár panasz tölti szánkat, / Míg megfutjuk pályánkat,
Bár e földön csak bujdosunk: / Lesz mennyben örök városunk.
3. Hadd menjen hát kiköltözött / Lelkünk jobb hazájába.
Testünk a halottak között / Hadd nyugodjék sírjába:
Nem alszik el örökre, / Még boldogabb időkre
Tartatik a sír fenekén, / Biztatást innen veszek én.